

- 1) Czy w sytuacji, w której zastosowanie przez pracodawcę kryterium stażu pracy jako czynnika wpływającego na wysokość wynagrodzenia powoduje zasadniczo odmienne skutki w odniesieniu do odpowiednich pracowników płci męskiej i żeńskiej, art. 141 WE nakłada na pracodawcę obowiązek szczególnego uzasadnienia zastosowania takiego kryterium? Jeżeli odpowiedź zależy od okoliczności, to jakie są to okoliczności?
- 2) Czy odpowiedź na poprzednie pytanie byłaby inna w sytuacji, w której pracodawca stosuje kryterium stażu pracy do pracowników w indywidualnych przypadkach, w taki sposób, że ocenia się zakres, w jakim dłuższy staż pracy uzasadnia wyższy poziom wynagrodzenia?
- 3) Czy należy dokonać jakiegoś odpowiedniego rozróżnienia między zastosowaniem kryterium stażu pracy do pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy a zastosowaniem tego kryterium do pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy?

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-21/05)

(2005/C 69/19)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 25 stycznia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez N. Yerrella i A. Aresu, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie wprowadzając w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do stosowania dyrektywy Rady 2000/79/CE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. dotyczącej Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoź-

ników Lotniczych (IACA), a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 tej dyrektywy;

- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 1 grudnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. nr L 302 z 01.12.2000, str. 57

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-396/02, August Storck KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione przez August Storck KG dnia 26 stycznia 2005 r. (faks z dnia 24 stycznia 2005 r.)

(Sprawa C-24/05 P)

(2005/C 69/20)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 26 stycznia 2005 r. (faks z dnia 24 stycznia 2005 r.) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-396/02 **August Storck KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)** wniesione przez August Storck KG, reprezentowaną przez adwokatów I. Rohr, Dr. H. Wrange-Molkenthin, Dr. T. Rehera, CMS Hasche Sigle, Stadthausbrücke 1-3, D-20355 Hamburg.

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-396/02
2. uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji i wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie lub ewentualnie skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji
3. obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

4. Naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94

1. Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94

Sąd błędnie wymagał, aby zgłoszony znak towarowy znacznie różnił się od innych podobnych znaków towarowych dla towarów należących do tego samego sektora. Charakter odróżniający znaku towarowego należy jednak oceniać biorąc pod uwagę sam ten znak, niezależnie od ewentualnie podobnych znaków towarowych na rynku.

Zgłoszony znak towarowy posiada pierwotny charakter odróżniający. Okoliczność, iż konsument rozpoznaje znak towarowy jako cukierek nie wyklucza jego jednoczesnej funkcji jako określenie pochodzenia. Rolą barwnego trójwymiarowego znaku towarowego jest sygnalizacja i umożliwienie konsumentowi ponownego rozpoznania produktu szczególnie wtedy, gdy jak na rynku słodczy, konsument ma do czynienia z bogatą ofertą.

2. Naruszenie art. 74 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 40/94

Wbrew opinii Sądu Urząd powinien był zbadać i wykazać, jakie podobne lub identyczne znaki towarowe istnieją na rynku jego zdaniem, jeżeli chce tym uzasadnić odmowę rejestracji znaku. Urząd nie może powoływać jako podstawy decyzji okoliczności faktycznych, o których nie ma wiedzy i których istnienie tylko przypuszcza. Jeżeli wbrew opinii wnoszącego odwołanie Urząd uważa za niezbędną ocenę charakteru odróżniającego znaku w odniesieniu do obecnych na rynku form cukierków, powinien zbadać inne znaki towarowe (obecne) na rynku.

Również Sąd nie może dokonywać własnych ustaleń faktycznych, jeżeli dane okoliczności faktyczne nie zostały powołane przez strony.

3. Naruszenie art. 73 rozporządzenia nr 40/94

Urząd wydaje się uzasadniać brak charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego zidentyfikowaniem na rynku podobnych kształtem cukierków. Wnoszący odwołanie nie miał okazji do ustosunkowania się do kwestii kształtów cukierków rzekomo obecnych na rynku, ponieważ nie zostały one przedstawione przez Urząd.

W ten sposób naruszone zostało jego prawo do wysłuchania przed sądem.

Zarzut Sądu, jakoby z przedłożonych dowodów używania (znaku towarowego) nie wynikało używanie konkretnie zgłoszonego znaku towarowego, ponieważ towarzyszyło mu używanie innych znaków towarowych, należy odrzucić. Do specyfiki trójwymiarowego znaku towarowego należy, że jest używany wspólnie z innymi znakami towarowymi. Wyłącznie z tego powodu nie można odmówić mu zdolności do oznaczania.

Podwójna funkcja barwnego trójwymiarowego znaku towarowego mającego kształtu produktu jako takiego nie prowadzi do zanegowania jego używania jako znaku towarowego nawet wtedy, gdy jednocześnie informuje o kształcie towaru.

W ramach dowodu używania należy uwzględnić wszystkie kontakty konsumenta ze znakiem. Istotne jest nie tylko to, w jakim zakresie konsument ma kontakt ze znakiem towarowym przed lub w trakcie podejmowania decyzji o nabyciu towaru. Również późniejsza percepcja znaku towarowego ma wpływ na jego renomę, szczególnie percepcja towarzysząca spożyciu produktu.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-402/02 August Storck KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 26 stycznia 2005 r. (faks z dnia 24.01.05)

(Sprawa C-25/05 P)

(2005/C 69/21)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 26 stycznia 2005 r. (faks z dnia 24.01.05) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-402/02 August Storck KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wniesione przez August Storck KG reprezentowaną przez adwokatów Ilse Rohr, Dr. Heidi Wrage-Molkenthin i Dr. Tima Rehera z kancelarii CMS Hasche Sigle, Stadthausbrücke 1-3, D-20355 Hamburg